

[Skræppenborg-Nielsen.]

Politiken om, hvor meget man dog savnede disse plejehjem. Jeg synes, vi skal holde op med den snak og i stedet diskutere de lovforslag, der kommer på folketingets bord. Det var også det ærede medlem hr. Niels Mørk, der talte om — og jeg kunne faktisk ikke lide den tone, det blev sagt i — at de forslag, vi stillede, var jo næsten altid paradeforslag. Førhen var det overbudsforslag!

Det er egentlig mærkeligt at tænke på, at hvis man læser den socialdemokratiske presse — det sker, at man gør det — kan man læse, at socialistisk folkeparti egentlig ikke har lavet ret meget herinde, for de har ikke stillet ret mange forslag, og de er ikke ret meget værd, og derfor skal man naturligvis ikke stemme på det parti til næste valg. Når vi så endelig stiller forslag eller ændringsforslag, får vi det svar, at det er paradeforslag.

Jeg vil gerne have en forklaring fra det ærede medlem hr. Niels Mørk her i dag — hvis det ærede medlem vil vel at mærke — på, hvorfor eller med hvilken begrundelse det ærede medlem her kan sige, at vort forslag om en forhøjelse af folke- og invalidepensionstillæggene er et paradeforslag. Er det, fordi det ærede medlem mener, at det er for meget, vi foreslår, eller er det, fordi det ærede medlem mener, at staten i dag ikke har råd til at give disse forhøjelser? Det vil jeg meget gerne have svar på, fordi jeg synes, man skulle holde op med den trafik, at når diverse partier her i folketinget stiller forslag, skal vi altid uglese på en eller anden måde. Vi er kommet her hver for sig, alle partier, for at stille de forslag, vi mener er rigtige; man kan stemme imod dem eller for dem, men man behøver ikke at skælde os ud for, at det, hver gang vi stiller et forslag, er et paradeforslag eller et overbudsforslag. Jeg giver ikke meget for den slags.

Jeg vil gerne her fra talerstolen have at vide, hvilken begrundelse det ærede medlem hr. Niels Mørk giver for, at vore ændringsforslag er paradeforslag.

Iver Poulsen: På mit partis vegne skal jeg knytte nogle bemærkninger til de tre foreliggende lovforslag, først til forslag til lov om ændring i lov om invalide- og

folkepension om forhøjelse af invalide- og folkepensionsbidrag og forslag til lov om særligt tillæg til folke-, invalide- og enkepensioner.

Når vi har bebrejdet regeringen, at statens udgifter ustandselig stiger, og det har vi jo gjort nogle gange, så hører vi altid, at det ikke kan være anderledes, for de fleste af statens udgifter er, hvad man kalder lovbundne. Men hvem er det, der bestemmer disse såkaldt lovbundne udgifter? Det er regeringen og folketinget, og det foreliggende lovforslag om et særligt tillæg til pensionisterne er jo netop et eksempel på, hvordan man forøger de lovbundne udgifter; og netop nu, hvor staten opfordrer alle til at holde igen på kravene, finder vi det temmelig inkonsekvent, at regeringen vil forøge statens lovbundne udgifter på disse områder. Den økonomiske situation, som vi står i og over for, er absolut ikke til en forøgelse af de offentlige udgifter og dermed større skattebyrder på de produktive aldersklasser. Skulle der endelig være tale om nye sociale fremstød, er sandheden jo den, at der er andre steder, det presser meget hårdere på end med hensyn til folkepensionen, nemlig enkerne, vore syge og invaliderede og på anden måde handicappede medborgere.

Her vil jeg gerne, som jeg har gjort det ved flere lejligheder stærkt understrege, at mit parti meget gerne vil medvirke til forbedrede kår for disse medborgere, ikke gennem særlige tilskud ved visse forskellige lejligheder, men gennem en værdig og fast opbygget forsorgsordning.

Forslaget om det særlige tillæg vil kræve øget skatteudskrivning eller, som det er foreslået, forhøjelse af folkepensionsbidraget. Det forekommer mig, at man her lovgiver efter parolen: efter os syndfloden, og helt uden tanke for, hvordan den kommende generation egentlig skal skaffe de penge, disse lovbundne udgifter kræver.

Folkepensionen er beregnet at ville koste 1.825 mill. kr. i 1963-64, og over en 16-årig periode er antallet af pensionsberettigede anslået at ville blive fordoblet i forhold til i dag. Det vil altså sige, at udgifterne til folkepensionen om 16 år vil beløbe sig til 3½ milliard kr., og det er endda under forudsætning af uændrede satser. Der er vel for øvrigt ingen, der tror på, at satserne